

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

กิตติกร สุนทรานุรักษ์

บทที่ 8

รายได้ประชาชาติ

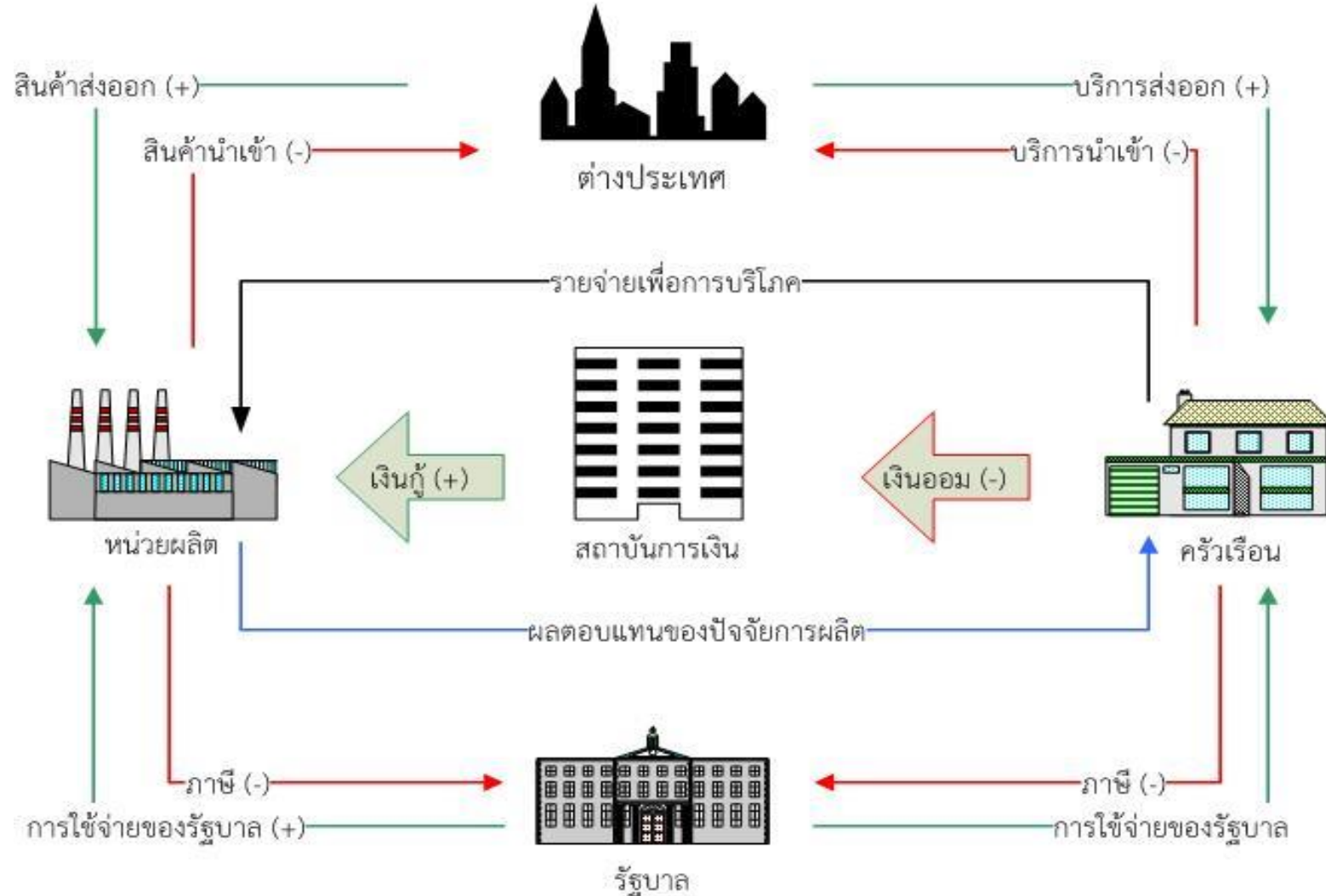

วงจรเศรษฐกิจ/ กระแสการหมุนเวียนของระบบเศรษฐกิจ

- หน่วยครัวเรือน
  - หน่วยผลิต/ธุรกิจ
  - หน่วยรัฐบาล
  - หน่วยเศรษฐกิจในต่างประเทศ
-

วงจรระบบเศรษฐกิจแบบเปิด

- เพื่อความง่ายของแบบจำลอง จึงสมมติให้รัฐบาลไม่มีการติดต่อกับต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่า ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ถ้าไม่มีตัวแปรใดเปลี่ยนแปลง มูลค่าของผลผลิตเท่ากับผลตอบแทนของปัจจัยการผลิต เท่ากับค่าใช้จ่ายในการบริโภคของหน่วยครัวเรือน
- อย่างไรก็ตาม กระแสการหมุนเวียนที่เกิดขึ้นอาจไม่ได้เป็นไปตามที่กล่าวมาข้างต้นเสมอไป เพราะจะมีสิ่งที่ทำให้กระแสการหมุนเวียนของรายได้ลดลงเรียกว่า ส่วนรั่วไหล (leakage หรือ withdrawal) และสิ่งที่ทำให้กระแสการหมุนเวียนของรายได้เพิ่มขึ้น เรียกว่า ส่วนอัดฉีด (injection)

- ส่วนรั่วไหล หมายถึง รายได้ใด ๆ ก็ตามที่รั่วไหลออกไปจากกระแสการหมุนเวียน
- ส่วนรั่วไหล (withdrawals) = การออม (savings) + ภาษี (taxes) + การนำเข้า (imports)

$$W = S + T + M$$

- ส่วนอัดฉีด หมายถึง รายได้ส่วนที่เพิ่มเติมเข้ามาในกระแสการหมุนเวียน ซึ่งก่อให้เกิดรายจ่ายเพิ่มขึ้นในกระแสการหมุนเวียน
- ส่วนอัดฉีด (injections) = การลงทุน (investment) + การใช้จ่ายภาครัฐ (government expenditure) + การส่งออก (exports)

$$J = I + G + X$$

- กระแสการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจจะเป็นตัวบ่งบอกว่าระบบเศรษฐกิจมีขนาดใหญ่มากน้อยขนาดไหน
- การวัดกิจกรรมทางเศรษฐกิจมวลรวมสามารถดูได้จากทั้งกระแสของมูลค่าของผลผลิตหรือสินค้าและบริการ กระแสของรายได้จากการขาย ปัจจัยการผลิต และกระแสของรายจ่ายเกี่ยวข้องในการซื้อผลผลิต
- การวัดขนาดของทั้งสามกระแส คือ การวัดรายได้ประชาชาติ
- เครื่องมือพื้นฐาน/แนวคิดหลักที่ใช้ในการวัดรายได้ประชาชาติ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (gross domestic product: GDP) ซึ่งหมายถึง มูลค่าของผลผลิตหรือสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้ (และรายได้ที่ได้รับ) โดยผู้ที่พำนักอยู่ภายในประเทศหรือกิจการและครัวเรือนที่พำนักภายในประเทศ ในระยะเวลาหนึ่ง โดยปกติคือ 1 ปี

- สินค้าและบริการขั้นสุดท้าย (final good or service) ในที่นี้ คือ สินค้าและบริการที่ถูกซื้อโดยผู้ใช้รายสุดท้ายในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ
  - GDP สนใจเฉพาะการผลิตสินค้าใหม่หรือเป็นรอบปัจจุบันเท่านั้น ผลผลิตเก่าหรือสินค้ามือสองจะไม่นับรวมอยู่ใน GDP รอบปัจจุบัน เพราะเคยถูกนับมาแล้วในรอบที่ถูกผลิตขึ้นมา
  - การขายหุ้นหรือพันธบัตรไม่นับรวมอยู่ใน GDP เพราะการแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นเป็นเพียงแค่การโอนความเป็นเจ้าของสินทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นทางอิเล็กทรอนิกส์หรือกระดาษ จึงไม่ถือเป็นการผลิตในรอบปัจจุบัน
-

- ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (gross national product: GNP) หมายถึง มูลค่าของผลผลิตขั้นสุดท้ายที่ผลิตได้ (และรายได้ที่ได้รับ) โดยผู้พำนักภายในประเทศจากทรัพยากรที่พวกเขาเป็นเจ้าของ ไม่ว่าจะทรัพยากรนั้นอยู่ที่ใด ทั้งภายในและภายนอกเศรษฐกิจของประเทศ ในระยะเวลาหนึ่ง โดยปกติคือ 1 ปี
  - มูลค่าสุทธิของรายรับและรายจ่ายจากต่างประเทศของผู้พำนักอาศัยของประเทศหนึ่ง ๆ เรียกว่า รายได้สุทธิจากต่างประเทศ (net property income from abroad)
  - $GNP = GDP + \text{รายได้สุทธิจากต่างประเทศ}$
-

การคำนวณรายได้ประชาชาติ/ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ

- ด้านผลผลิต
  - ด้านรายจ่าย
  - ด้านรายได้
-

วิธีคำนวณด้านผลผลิต

- รายได้ประชาชาติของประเทศหนึ่ง ๆ สามารถคำนวณจากผลผลิตทั้งหมดที่ทุกกิจการในระบบเศรษฐกิจผลิตขึ้นมาได้ โดยการนำราคาสินค้าแต่ละชนิดในปีนั้นคูณกับปริมาณสินค้าชนิดนั้นที่ผลิตได้ในปีที่คำนวณแล้วนำมารวมกัน

$$GDP = P_1 \times Q_1 + P_2 \times Q_2 + P_3 \times Q_3 + \dots + P_n \times Q_n = \sum_{i=1}^n P_i Q_i$$

GDP = ผลิตภัณ์ทั้งหมดรวมในประเทศ หรือมูลค่าของสินค้าและบริการขั้น
สุดท้ายที่ผลิตได้ทั้งหมด

P_i = ราคาสินค้า i โดย $i = 1, 2, \dots, n$

Q_i = ปริมาณสินค้า i โดย $i = 1, 2, \dots, n$

การวัดรายได้ประชาชาติทางด้าน
ผลผลิตมีประเด็นที่ต้องระมัดระวัง ดังนี้

- การหลีกเลี่ยงการนับซ้ำ (double counting) เนื่องจากผลผลิตของกิจการหนึ่งอาจเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญของกิจการอื่น ๆ ได้
- การวัดจะสนใจนับเฉพาะมูลค่าของผลผลิตขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นเท่านั้น หรือ การนับรวมเฉพาะมูลค่าเพิ่มในแต่ละขั้นตอนของการผลิต

ขั้นตอนการผลิต	มูลค่าของผลผลิต	มูลค่าขั้นกลาง	มูลค่าเพิ่ม
ชวานา	250	-	250
โรงสี	350	250	100
พ่อค้าส่ง	400	350	50
พ่อค้าปลีกขายให้ ผู้บริโภค	500	400	100
รวม	1500	1000	500

$$\text{มูลค่าเพิ่ม} = \text{มูลค่าของผลผลิตแต่ละขั้นตอน} - \text{มูลค่าสินค้าขั้นกลาง}$$

- สินค้าคงเหลือ การวัดผลผลิตจะต้องรวมการเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือไว้ด้วย
  - สินค้าสาธารณะและสินค้าคุณธรรม เช่น การศึกษา สาธารณสุข สินค้าเหล่านี้จำนวนมากไม่มีราคาตลาด มูลค่าของผลผลิตจึงถูกวัดโดยใช้ต้นทุนทรัพยากรหรือต้นทุนปัจจัยการผลิต
  - สินค้าที่จัดเตรียมด้วยตนเอง เช่น ผักสวนครัว การซ่อมรถ ฯลฯ กิจกรรมเหล่านี้ไม่มีมูลค่าตลาด ส่วนใหญ่จะถูกละไว้จากบัญชีประชาชาติ
-

- การส่งออกและนำเข้า ผลผลิตบางส่วนถูกส่งออกไปต่างประเทศ ดังนั้น มูลค่าสินค้าส่งออกต้องถูกรวมอยู่ใน GDP ด้วย ในทางกันตรงข้าม มูลค่าของผลผลิตขั้นสุดท้ายจะต้องหักลดด้วยส่วนที่นำเข้าด้วย
  - รายได้สุทธิจากทรัพย์สินในต่างประเทศ แหล่งที่มาของรายได้ของผู้พำนักภายในประเทศในลักษณะนี้จะไม่ถูกรวมใน GDP แต่จะถูกรวมเข้ามาเมื่อคำนวณ GNP
-

การคำนวณทางด้านรายจ่าย

- การคำนวณ GDP ทางด้านรายจ่าย เป็นการวัดรายจ่ายในการซื้อสินค้าและการบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ของภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ ภาครัฐบาล และภาคต่างประเทศ นั่นคือ เป็นการวัดผลรวมของรายจ่ายเพื่อการบริโภค (C) รายจ่ายเพื่อการลงทุน (I) รายจ่ายภาครัฐเพื่อสินค้าและบริการ (G) และการส่งออกสุทธิ (X - M)

$$GDP = C + I + G + (X - M)$$

- รายจ่ายของผู้บริโภค เป็นองค์ประกอบหลักของรายจ่ายโดยครอบคลุมรายจ่ายทั้งหมดสำหรับสินค้าและบริการของครัวเรือนและองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรทั้งหลายที่ให้บริการแก่ครัวเรือน ได้แก่
  - สินค้าคงทนถาวร
  - สินค้าไม่คงทนถาวร
  - รายจ่ายเพื่อบริการ

- รายการค่าใช้จ่ายที่ไม่นำมารวมในการวัด GDP ทางด้านรายจ่าย คือ
  - 1) รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้ามือสอง
  - 2) รายจ่ายเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัย
  - 3) รายจ่ายเงินโอน
  - 4) รายจ่ายซื้อสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมาย
  - 5) รายจ่ายเพื่อสินทรัพย์ทางการเงิน เช่น การซื้อขายหลักทรัพย์และพันธบัตร เนื่องจากเป็นเพียงแค่การเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์เจ้าของ แต่ไม่ได้ก่อให้เกิดการผลิตขึ้น

- รัยล่ำยเพื่อกำลงทุน เป็นรัยล่ำยเพื่อกำลงทุนรวมของเอกชนในประเทศ
- ถำนำค้ำล่ำมราคำมำห้กออกกำการลงทุนมवलรวมจะได้ กำลงทุนสุทธิ (net investment)
- รัยล่ำยกำลงทุนทำงกำเงิน เช่น กำซื้อพันธบัตร กำซื้อหุ้น และกำซื้อที่ดิน เป็นต้น ไม้นำมรวมค้ำนวนนเพราะเป็นเพียงกำเปลี่ยนมือผู้ถือกรรมสิทธิ์สินทรัพย์เทำนั้น
- รัยล่ำยภำครฐบำน เป็นรัยล่ำยของภำครฐท้งส่วนกลำงและห้องถีนสำหรับซื้อสินค้ำและบริกำรต้ำง ๆ ท้งที่พำนและไม่พำนตลาด และรัยล่ำยในกำลงทุน
- แต่ไม่รวมรัยล่ำยในรูปเงินโอน เพราะเป็นรัยล่ำยที่ฐบำนไม่ได้รับสินค้ำและบริกำรตอบแทน และไม่มีส่วนโดยตรงต่อกระแสนผลผลิตในปัจจุบัน เช่น บำเหน็จบำบำญ ดอกเบียพันธบัตรฐบำน และเงินสงเคราะห์ต้ำง ๆ

- การส่งออกสุทธิ (net export: X-M) หมายถึง มูลค่าของผลต่างระหว่างรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการไปต่างประเทศกับรายจ่ายในการนำเข้าสินค้าและบริการจากต่างประเทศ
- เหตุที่ต้องรวมการส่งออกสุทธิเข้ามา เพราะในรายจ่ายอื่น ๆ ข้างต้นได้ประเมินการบริโภคภายในสูงเกินจริงไป เพราะได้รวมรายจ่ายซื้อสินค้าจากต่างประเทศด้วย ขณะเดียวกัน ก็ประเมินการผลิตภายในประเทศต่ำไป ด้วย เพราะบางส่วนที่ผลิตได้ถูกส่งออกไปต่างประเทศ

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)	
รายจ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล (personal consumption expenditure: C)		11,866
- สินค้าคงทนถาวร	1,280	
- สินค้าไม่คงทนถาวร	2,668	
- บริการ	7,918	
รายจ่ายเพื่อการลงทุนรวมในทุนคงที่ของเอกชนภายในประเทศเอกชน (gross private domestic fixed investment, I)		2,947
- ไม้ซีที่พักอาศัย	2,234	
- โครงสร้าง/สิ่งปลูกสร้าง	507	
- เครื่องมือ เครื่องจักร ซอฟต์แวร์	1,727	
- ที่พักอาศัย	549	
- ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงเหลือ	77	
รายจ่ายของรัฐบาล (government expenditure, G)		3,152
- ส่วนกลาง	1,220	
- ท้องถิ่น	1,932	
การส่งออกสุทธิ (net export, X-M)		-530
- การส่งออก	2,342	
- การนำเข้า	-2,872	
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)		17,348

วิธีคำนวณทางด้านรายได้

- มุ่งเน้นไปที่รายได้ที่ได้รับจากการผลิตสินค้าและบริการ
- ประกอบด้วย ค่าจ้างและเงินเดือน ค่าเช่า ดอกเบี้ยและกำไร นั่นคือ เป็นการคำนวณรายได้รวมทั้งหมดที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับจากการขายหรือให้บริการปัจจัยการผลิตเหล่านั้นแก่หน่วยธุรกิจต่าง ๆ เพื่อการผลิตสินค้าและบริการ เรียกว่า รายได้ประชาชาติ (national income)
- การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านรายได้มี 2 แนวทาง คือการคำนวณแบบบนลงล่าง และการคำนวณแบบล่างขึ้นบน

- แนวทางแรก เริ่มต้นจาก GDP จากนั้นจึงปรับจาก GDP ให้เป็น GNP เสียก่อน โดยการบวกรายรับจากปัจจัยการผลิตที่อยู่ภายนอกประเทศ และหักลบด้วยรายจ่ายให้กับปัจจัยการผลิตที่เป็นของต่างประเทศ ก็จะได้ GNP
- ในขั้นต่อมาจึงทำการแปลง GNP เป็นผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ (net national product, NNP) ด้วยการหักลดค่าเสื่อมราคาของทุนที่เหมาะสม เรียกว่า การบริโภคทุนคงที่ (consumption of fixed capital) จะได้ว่า

$$\text{ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ (NNP)} = \text{GNP} - \text{ค่าเสื่อมราคา}$$

- แนวทางที่สอง รายได้ประชาชาติถูกสร้างจากข้างล่างขึ้นข้างบน โดยการรวมองค์ประกอบของรายได้จากปัจจัยการผลิต คือ ค่าจ้างและผลตอบแทนอื่น ๆ แก่ลูกจ้าง และส่วนเกินจากการดำเนินงานสุทธิ (ดอกเบี๋ยสุทธิ รายได้ค่าเช่า กำไรของหน่วยผลิตและเงินโอนทางธุรกิจ รายได้สำหรับเจ้าของกิจการที่ดำเนินการเองหรือไม่ได้เป็นบริษัทหรือนิติบุคคล)
  - เมื่อรวมทุกรายการจะได้รายได้ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาทุน (net national income at factor cost)
  - การปรับรายได้ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาทุนให้เป็น ณ ราคาตลาด ต้องบวกเพิ่มภาษีทางอ้อมและหักลดด้วยเงินอุดหนุน
-

- โดยทฤษฎีแล้ว รายได้ประชาชาติ ณ ราคาตลาดตามแนวทางที่สอง ควรจะเท่ากับ ค่า NNP ตามแนวทางแรก แต่ในทางปฏิบัติ ค่าที่ได้มักจะแตกต่างกัน ความแตกต่างนี้ เรียกว่า ความคลาดเคลื่อนทางสถิติ (statistical discrepancy) ซึ่งถือเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในการย้ำเตือนให้เห็นว่ายังคงมีปัญหาทางสถิติในการสร้างบัญชีประชาชาติ

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)	
GDP		17,348
บวก รายได้ของปัจจัยการผลิตภายนอกประเทศ	854	
หัก รายจ่ายสำหรับปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศ	-591	
GNP		17,611
หัก ค่าเสื่อมราคา (depreciation)	2,747	
ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ (net national product, NNP)		14,865
หัก ความผิดพลาดทางสถิติ (statistical discrepancy)	-212	
รายได้ประชาชาติ (national income, NI)		15,076
องค์ประกอบของรายได้ประชาชาติ		
ค่าจ้าง ค่าชดเชยแก่ลูกจ้าง	9,249	
ดอกเบี้ยสุทธิ	532	
รายได้ค่าเช่า	610	
กำไรกิจการรูปแบบบริษัท	2,073	
รายได้กิจการ (proprietor's' income	1,347	
รายได้ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาทุน (net national income at factor cost)		13,811
บวก ภาษีทางอ้อม หักด้วยเงินอุดหนุน	1,265	
รายได้ประชาชาติสุทธิ ณ ราคาตลาด		15,076

- จากรายได้ประชาชาติที่ได้ สามารถคำนวณหารายได้ทั้งหมดที่ใหญ่ไปยั้งครัวเรือนเรียกว่า รายได้ส่วนบุคคล (personal income) ได้ ดังนี้

รายการ	มูลค่า (ล้านบาท)	
รายได้ประชาชาติ (NI) ตามราคาตลาด		15,076
หัก ภาษีทางอ้อม	1,265	
หัก กำไรบริษัท และเงินโอนทางธุรกิจ	2,073	
หัก ดอกเบี้ยสุทธิ	532	
บวก รายได้จากสินทรัพย์ (เงินปันผล ดอกเบี้ย)	2,118	
บวก เงินโอนส่วนบุคคล	2,529	
ลบ เงินสบทบประกันสังคม	1,159	
รายได้ส่วนบุคคล		14,694
หัก ภาษีเงินได้และรายจ่ายอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษี	1,780	
รายได้ที่ใช้จ่ายได้ส่วนบุคคล		12,914

รายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงินและรายได้ประชาชาติที่แท้จริง

- การเปรียบเทียบรายได้ประชาชาติระหว่างสองช่วงเวลา จะต้องแยกระหว่างรายได้ประชาชาติที่เป็นตัวเงินและรายได้ประชาชาติที่แท้จริง
- การเปลี่ยนแปลงของ GDP ที่เป็นตัวเงิน (money GDP) หรือ GDP ตามราคาปัจจุบันหรือราคาตลาด อาจเกิดขึ้นได้ทั้งจากทางด้านราคาและปริมาณ
- ขณะที่ GDP ที่แท้จริงเป็นมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในช่วงเวลาที่กำหนดโดยใช้ราคาของปีฐานอ้างอิงจึงเป็นการคำนวณรายได้ประชาชาติที่จัดการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาออกไปแล้ว
- เมื่อเปรียบเทียบระหว่างช่วงเวลาจึงใช้รายได้ประชาชาติที่แท้จริง เพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณสินค้าและบริการที่ผลิตอย่างเดียว

รายการ	ปริมาณ (ล้านชิ้น)	ราคา (บาท)	รายจ่าย (ล้านบาท)
ปี พ.ศ. 2548			
เสื้อผ้า (C)	20	10	200
คอมพิวเตอร์ (I)	6	20	120
บริการสุขภาพ (G)	2	40	80
GDP ที่เป็นตัวเงิน และที่แท้จริง			400
ปี พ.ศ. 2553			
เสื้อผ้า (C)	8	10	80
คอมพิวเตอร์ (I)	4	40	160
บริการสุขภาพ (G)	12	80	960
GDP ที่เป็นตัวเงิน			1200
ปี พ.ศ. 2553 คำนวณด้วยราคา ปี พ.ศ. 2548			
เสื้อผ้า (C)	8	10	80
คอมพิวเตอร์ (I)	4	20	80
บริการสุขภาพ (G)	12	40	480
GDP ที่แท้จริง			640

- ถ้าหากทราบ GDP ที่เป็นตัวเงินก็สามารถที่จะเปลี่ยนกลับมาเป็น GDP ที่แท้จริงโดยปรับเอาการเปลี่ยนแปลงของราคาออกได้ โดยใช้สมการที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง GDP ที่เป็นตัวเงิน และ GDP ที่แท้จริง

$$\text{GDP ที่แท้จริงในปีที่ } n = \frac{\text{GDP ที่เป็นตัวเงินในปีที่ } n}{\text{ดัชนีราคาในปีที่ } n}$$

- โดยทั่วไป นักเศรษฐศาสตร์นิยมใช้ดัชนีราคา 2 ชนิดในการวัดระดับราคา คือ ดัชนีผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GDP deflator) และดัชนีราคาผู้บริโภค (consumer price index, CPI)

- GDP ที่แท้จริงจึงมีลักษณะเป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของสินค้าขั้นสุดท้ายทั้งหมด โดยน้ำหนักที่เอามาถ่วงคือราคาโดยเปรียบเทียบของสินค้า นั่นเอง
- แต่ราคาเปรียบเทียบมักจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้เกิดคำถามว่า ควรนำราคาเปรียบเทียบของปีใดปีหนึ่งมาใช้เป็นค่าถ่วงน้ำหนักหรือไม่
- ในปัจจุบัน การวัด GDP ที่แท้จริงได้พยายามสะท้อนประเด็นเหล่านี้ โดยใช้ น้ำหนักที่สะท้อนราคาเปรียบเทียบและมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เรียกว่า การวัดแบบปริมาณลูกโซ่ (chain volume measures: CVM) ซึ่งเป็นการวัดมูลค่าสินค้าและบริการ ณ ระดับราคาของทั้งปีปัจจุบันและปีที่ ผ่านมาและเชื่อมโยง (โซ่) ราคาเหล่านั้นย้อนกลับไปยังราคาของปีฐานอ้างอิง

การเติบโตทางเศรษฐกิจ

- การเติบโตทางเศรษฐกิจสามารถคำนวณได้จากมูลค่าของ GDP ที่แท้จริงซึ่งได้นำเอาผลของการเปลี่ยนแปลงด้านราคาออกไปแล้ว

$$\text{อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ ปีที่ } n = \frac{\text{GDP ที่แท้จริง ปีที่ } n - \text{GDP ที่แท้จริง ปีที่ } n-1}{\text{GDP ที่แท้จริง ปีที่ } n-1} \times 100$$

ข้อพึงระวัง

- ไม่ได้รวมผลผลิตสินค้าและบริการที่ไม่ผ่านตลาด เช่น การปลูกผักสวนครัว การทำงานบ้าน
- ไม่ได้รวมผลผลิตสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมาย
- ไม่ได้คำนึงถึง การพักผ่อนของแรงงาน สวัสดิการทางเศรษฐกิจ
- ไม่ได้คำนึงถึงคุณภาพของสินค้าและบริการที่ระบบเศรษฐกิจผลิตได้
- ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงส่วนประกอบของการผลิตที่มีผลต่อสวัสดิการทางเศรษฐกิจ การกินดีอยู่ดีของประชาชนอาจเพิ่มขึ้น เนื่องจากส่วนประกอบของผลผลิตเปลี่ยนแปลงทั้งที่ผลผลิตคงเดิมได้
- ไม่ได้คำนึงถึงสภาพแวดล้อม ความเสียหายจากการผลิตสินค้าและบริการ

การจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติของไทย

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยสำนักบัญชีประชาชาติ มีหน้าที่ในการจัดทำข้อมูลสถิติบัญชีประชาชาติ ทั้งรายปี รายไตรมาส รวมถึงสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด เผยแพร่สู่สาธารณชนเป็นประจำทุกปี
- โดยได้เริ่มจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติตามระบบบัญชีประชาชาติ (System of National Accounts: SNA) ขององค์การสหประชาชาติครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ.2493 เป็นต้นมา

การจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติของไทย

- การจัดทำรายได้ประชาชาติของประเทศไทยปัจจุบันได้มีการจัดทำทั้งรายได้ประชาชาติราคาประจำปี และรายได้ประชาชาติราคาคงที่ ณ ปีฐานในด้านการผลิตและการใช้จ่าย ในขณะที่การจัดทำด้านรายได้จัดทำเพียงราคาประจำปีเท่านั้น
- ตั้งแต่ปี 2548 ได้พิจารณาจัดทำตามระบบบัญชีประชาชาติสากลล่าสุด หรือ System of National Accounts: SNA ปี ค.ศ. 1993 และ ปี 2008 ที่ได้แนะนำให้วัดรายได้ประชาชาติในลักษณะของการวัดแบบปริมาณลูกโซ่

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม